

tats per triplicat, escrits a màquina a doble espai i a una sola cara, amb una extensió mínima de 250 fulls holandesos o folis.

— Els treballs seran entregats anònims, amb un lema que haurà de figurar també en una plaça closa on hi hagi el nom, cognoms i domicili de l'autor.

— Termini per presentació dels treballs: finalitzat el 15 de desembre del 1975.

Formen part del jurat del Premi els senyors següents: Frederic Udina Martorell, Director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, President del jurat; J. M. Pons i Guri, Director de l'Arxiu Històric i Museu Fidel Fita; Max Cahner, cap de departament dels "Països Catalans" de la Gran Enciclopèdia Catalana; Teresa Lloret de Muñoz, llicenciada en Filologia Romànica; Josep Baldeby i Planas, regidor de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Secretari: Joan Tornés i Sancho. Presentació dels treballs i més informació: Joan Tornés i Sancho, Grup Montaltnou, 87 - Sant Vicenç de Montalt.

★ Un grup de jovent de **CAMBRILS** ens envia un programa de la **TROBADA DE JOVENT DELS PAISOS CATALANS**. Aquesta trobada ha estat organitzada per aquest mateix grup de jovent, i la seva finalitat es pot sintetitzar amb aquesta frase: trobar un motiu de quefer comunitari.

Dies de la trobada: 15, 16 i 17 d'agost. Hi haurà focs de camp, xocolatades, cants i, sobretot, treballs de grup sobre els temes "els moments d'esplai", "el jove davant el treball", "problemàtica social (immigració, integració social)". La nit del dissabte, actuaran els cantants o grups de cançó, Coses, Celdoni Fonoll, Xesco Boix i Jaume Arnella. Informació més detallada: "Grup de Joves", Ramon Berenguer IV, 29. Cambrils.

música

EL FESTIVAL DE PALAMOS

A la Catifa de Palamós, un dels escenaris millors —encara— de la Costa Brava, IV edició del Festival de la Cançó Marinera: un festival que es debat entre l'afany de convertir-lo en un Benidorm i el desig de salvar-lo definitivament com a festa del poble. Els intents reiterats en un sentit i altre l'han convertit en un acte híbrid, en una solució de compromís no confessat entre les dues tendències.

Del concurs de cantants-autors que donava originalitat i personalitat al Festival s'ha passat al vulgar concurs de cançons, amb un gran desplegament de cors i

IV FESTIVAL DE LA CANÇÓ MARINERA

PALAMOS
17 i 18 de Juliol 1975

de conjunts; més espectacle però una autenticitat molt més limitada. Sortosament, la fórmula primitiva ha triomfat enguany en el primer premi, assolit per dues cantants-autores de Figueres, Eugènia i Pilar, acompanyades eficaçment per contrabaix, violoncel i percussió. Eugènia Sala i Pilar Heras ens han donat una cançó fresca, jove, transparent, amb una melodia lírica i nostàlgica que donava tot el sentit profund a una lletra carregada de resonàncies: "Esperant una alba nova".

Més enllà de la lectura elemental del tema mariner, el poema d'Eugènia i Pilar admetia una interpretació més fonda. El públic ho devia entendre bé quan aplaudia una i altra vegada la tornada: "Esperant una alba nova/un sol rogenç entre les ones/retrobar la cançó/que en el seu fons guardava la mar"... La primera estrofa deia així: "S'ha adormit la salabror a la vila en un dur silenci/llums apagats, eternes hores/i la remor d'aigües mogudes/és enfora./Es la nit que en els carrers ha esmor-teït el cant del homes;/la soledat domina l'àmbit;/vora la riba hem buscat respostes/àvids"... Més endavant, Eugènia i Pilar demanaven "vèncer foscors,/solcar les vies/i novament trobar a prop la vida"... Era un desig que s'inscrivía en l'aire precís d'aquest moment; un desig compartit que trobava de sobte el ressò de moltes inquietuds i d'algunes esperances.

No sabem pas quins seran en el futur els camins del Festival de Palamós: la moneda encara pot caure d'un costat o de l'altre. Celebrem, però, que un any més hagi donat ocasió a la florida d'un missatge tan nostre i tan oportú. — M.

CANET ROCK

12 HORES:

Puntualment iniciades a les 7 de la tarda del dissabte 26 de juliol. Allargades fins a les 8 del matí del diumenge. Barcelona Traction, Fussion, Gualberto, Iceberg, Jordi Sabatè, Pau Riba, a

la primera part, fins a les tres de la matinada. Lole y Molina, Mirasol i M.^a del Mar Bonet, la i Batiste, companyia Elèctrica Dharma, Orquestra Plateria, a la segona.

Dotze-tretze hores que per alguns han estat curtes. Dificilment es pot aplegar ara i aquí dintre el context de la música catalana rock, pop, jazz, progressiva..., una representació més important que la que hi havia reunida. A la llista cal afegir Sisa, el prohibit, reclamat insistentment pel públic en el moment que corresponia a la seva actuació. Tete Montoliu, per motius familiars, tampoc hi era.

MUSICA:

Els prop de cinquanta músics que desfilaren per l'escenari han presentat una gran varietat de qualitats i estils. Pau Riba esdevindria el líder de la provocació al públic, dintre el seu estil subversiu, però immens en capacitat de construcció dintre l'aparent improvisació i primarietat. Un sector de públic castellano-parlant i altres habituats a espectacles més convencionals mantingueren una actitud irada contra el cantant i llur vestimenta, calçotets blaus, samarreta verda. Mirasol i els Dharma aconseguiren la unanimitat del públic. Qualitat i apassionament interpretatiu, en les dues actuacions que mantingueren en alta tensió el camp dels concentrats. En la llista dels desafortunats, Molina i Lole, amb el seu rock andalus, rebutjat durament per un públic no gaire disposat a missatges del flamenc. Igualment difícil va ser el paper de l'orquestra Plateria, amb qui havia de participar Sisa, en cloure el festival. La seva actuació coincidi amb l'aixecament del camp. Un cert aire de mambo i bolero despedia la gran festa de Canet. Cas semblant el de Barcelona Traction, en obrir les dotze hores. Una música sòlida, feta amb ganes de penetració i diàleg, però que trobava la gent

en una actitud més de mercat que d'auditori.

FOLLIA:

Si la música per ella mateixa era ja un exponent cultural inequívocament català, alguns signes contextuals com a follia remarcarien l'element polític del festival. Ultra les banderes de les quatre barres i altres de simbolisme i origen diferent, ha pesat la qüestió lingüística i la procedència majoritària del públic. L'ambient, per bé o per mal, de gran "kermesse", de gran fira del poble, ha estat present tota la nit: les botiguetes, els petits objectes de consum hippy, undergrownd, símbols culturals i contraculturals, revistes, còmics, parades de fruita, begudes, focs d'artifici, petites faunes de festa major, els nostres mites de cada dia... presents a la mateixa nit: Alicia, al país de les meravelles; Superman, l'Estàtua de la llibertat, Tarzan, i una negra fent mig striptease, una Pinito de Oro passejant velles nostàlgies pel recinte, un seguici de caps grossos i personatges de circ rodejant el Gegant etern que jau tot l'any als nostres pobles i que reviu per Corpus i per la Festa... I crits, i botes que es buiden, i remenament de gent, entrepans que es liquiden amb gana de la bona, i un públic que repetia el ritu de la llum, cremant papers, llumins, espelmes, mentre la megafonia tramet el missatge personal de Sisa: "a casa meua és casa vostra, si és que hi ha casa d'algú". De vegades la follia ha rebenat més d'un moment de música. Potser en els moments en què era més interessant aquella que aquesta?

LA GENT:

Erem part de l'espectacle. Mai a Catalunya no s'ha concentrat tanta gent amb barba, tanta cabellera, tants elements discordants en front de la societat clàssica. Una illa de pèl. Gran part del vestuari no havia passat pels canals normals de comercialització. La roba semblava més aviat comprada al parracaire que a la botiga. Escàs consum de coseteria, en les dones. Mantes, sacs de dormir. Entre els assistents, hi havia forts contingents de castellano-parlants; també altres estrangers. No hi mancaven grups amb interès escàs pel rock, personatges sorollosos i empenyadors, al costat de la gran massa que s'ha pres les dotze hores amb la filosofia necessària. Es veia que hi havia moltes motivacions, no sé si compaginables en un clima que necessita una certa homogeneïtat d'actituds, per tal de mantenir en pau la convivència. L'altra gent, els serveis d'ordre, també hi eren. Però per altres motivacions.

JUST M. CASERO